

erklære mig mod de Ændringsforslag, der ere stillede af det ærede Udvalgs Mindretal og af Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Jessen). Hvad det sidstnævnte Forslag angaaer, kan jeg henholde mig til, hvad der derimod er anført af den ærede Ordfører. Vor Lovgivning skjelner ikke mellem Forlig og Domme, og det vilde efter min Mening være uheldigt, om man nu vilde opstille en saadan Forskjel.

Jeg maa ogsaa være enig med den ærede Ordfører i, at man vel ikke i Almindelighed kan erhverve en Dom med samme Hurtighed, som et Forlig, men der kan dog tænkes og har virkelig været Tilfælde, hvor dette er sket. Det forholder sig heller ikke saaledes, som den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Jessen) sagde, at hvis man vedtog Lovudkastet, vilde en Dom staae tilbage for en Skomagerdrengs Regning, thi den vilde ialtsald gaae lige med simpelt Regningskrav. Med Hensyn til hvad der er ytret af det ærede Udvalgs Mindretal, kan jeg ikke Andet end udhæve Rigtigheden af, at der gjøres Noget til Beskyttelse mod de Misbrug, hvortil Erhvervelsen af Forlig og Domme have ledet, thi hvis Forholdet bliver, som det nu er, ville de forargelige Transactioner, der saa ofte have fundet Sted, fremdeles vedblive. — Det ærede Mindretal meente vel, at der til Forhindring af saadanne Transactioner ikke behøvedes videre end den Straf, som Lovgivningen indeholder, men jeg maa tilstaae, at jeg kun yderst sjelden har seet Lovens Strengthed blive anvendt paa dem, der have gjort sig skyldige i saadan Svig, da der desværre er en stor Lemsældighed tilstede i denne Henseende. Creditorerne, der lide ved en saadan Transaction, trympe sig ved at gjøre Anmeldelse derom, Stifteforvalteren, som ikke bliver gjort opmærksom derpaa, lader det gaae hen, og naar Ingen af disse rører derved, bliver Sagen ikke Gjenstand for Paatale. Hvis der fra selve Creditorernes Side vises mere Agtpaagivenhed og Omhyggelighed i den Henseende, vilde maaskee Meget kunne forebygges, og det vil ogsaa være et virksomt Middel dertil, naar Loven vedtages usorandret, som den er vedtaget i det andet Thing, eller saaledes ændret, som Rigsdagsmanden for Ribe Amts

2den Valgkreds (Hage) har foreslaaet. Bestemmelsen vil jo imidlertid ikke tabe al sin Virkning, naar den forandres saaledes, som af Udvalget foreslaaet, og iagtet jeg meget maa ønske, at det forbliver ved Udkastet, som det nu engang foreligger, vil jeg dog ikke aldeles bestemt modsætte mig det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Udvalg til § 1. Hvad § 12 angaaer, kan jeg heller ikke Andet end ønske, at den maa blive usorandret. Jeg anseer det kun for Opsyldelsen af en Retfærdighedsfordring, at Regningskrav sættes i Klasse med Haandskriftskrav, og det er en efter min Dyrbeviisning uretfærdig Bestemmelse i Lovgivningen, at dette ikke hidtil har været saa i Fallitboer. Der er ytret, at det kunde staa Mange, der trygt have stolet paa, at Haandskriftskrav vilde vedblive at have en fortrinlig Udgang til Betaling, og at der derfor burde indrømmes en Frist, for at de kunde søge at afværge et Tab, der saaledes kunde true dem. Jeg maa erkende, at nogen Billighed taler derfor, men det forekommer mig dog, at der allerede er aabnet en Leilighed til at se paa deres Tard i saa Henseende derved, at de maae være bleyne opmærksomme paa, at denne Sag har været under Forhandling, dels af Regjeringen, hvad der ikke har været ubekendt, og nu af den lovgivende Magt. Dog, jeg skal, som sagt, erkende, at Billighed mulig kan tale for, at der indrømmes en Frist, og naar der da er Spørgsmaal om Fristens Længde, skal jeg ikke, modsætte mig, at den, saaledes som foreslaaet af det ærede Udvalg, bestemmes til 3 Maaneder, medens jeg derimod ikke kan tiltræde det Forslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Jessen) om, at den skulde forlænges til 1 Aar. Efter min Erfaring idetmindste troer jeg ikke det forholder sig saaledes, som han yttrede, at der i Kjøbmands Boer findes stor Boggjæld, thi efter den Gang, Handelen nu har taget, er Kjøbmandens Gjæld for en stor Deel Berelgjæld; det er kun Ubetydeligheder, der skyldes udenfor Haandskrift eller mod Berel, og de Fordringer, der ikke ere af den Art, ere da ikke sjelden privilligerede Fordringer, der gaae forud baade for Berel og for Haandskrift, f. Ex. Løn til Betjente, Skatter og an-